

— Не е ли угодно на ваше прѣвѣсходителство да ви испратя цѣлия отрядъ? ужъ билъ казалъ Радецки.

Имаше и друга версия, по която Радецки билъ прибавилъ още и думитѣ: „не глупите, ваше прѣвѣсходителство“, но вѣроятността имъ е съмнителна.

Въ качеството си на старши отъ останалитѣ въ дружината офицери, азъ поведохъ дружината на новата позиция — при Зелено Дърво. При прѣмѣстванieto 3-я дружина на новата ѝ позиция, на лице имаше отъ 10 челоуѣка офицери само 4, другитѣ бѣха въ Габрово, то по болѣстъ, то въ отпускъ. Въ 5-а дружина имаше още по-малко офицери на лице. Тая безпечностъ на началството ме вълнуваше.

— Какво биха направили дружинитѣ безъ офицери, ако Турцитѣ сериозно настѣпяха? неволно и постоянно си задавахъ азъ въпросъ.

До гдѣто Турцитѣ не ни нападнаха на Зелено Дърво, ний и не мисляхме да укрѣпяваме позицията; обаче, слѣдъ това нападение, още на слѣдующия день, Прапорщикъ Болшевѣ бѣ назначенъ да укрѣпи зелено-дрѣвската позиция; за тая цѣль въ негово распоряжение трѣбваше да се назначава команда, която неуморно да работи по укрѣпяването. Освѣнъ това, взеха се всички прѣдпазители мѣрки отъ неочаквано нападение.

На Зелено Дърво се въдвори миръ и тишина. Очаквания неприятель не се появяваше. Но баталиона пѣхота, посмѣнно, продължаваше да стои на зелено-дрѣвската позиция, при всичко, че на 24 Августъ нашия отрядъ се усили съ още една дружина, а именно 4-а, която до това число, както казахъ и по-горѣ, оставаше на Шипка. Сега 4-а дружина се расположи току до 3-я дружина — влѣво.

И тѣй зелено-дрѣвския отрядъ си заживѣ пакъ тихо и спокойно, при всичко, че на Шипка топовнитѣ и пушечни гърмежи не прѣставаха. Но аванпостната служба сега се изпълняваше по съ присърдце и аккуратно.

На 24 Августъ се раздадохъ ордени: Св. Георги 4 а ст. за оказаната храбростъ въ битката при Стара-